

ingetogenheid aan zijn medestudenten wordt voorgesteld met het bijschrift: „dat beert, baviaant, bittert en bauwt niet en hiet hond.” De laatste plaat „de academiestad onzer jeugd” is wederom een dier aangrijpende voorstellingen, waarvan v. H. het geheim bezat. Een bejaard heer doorwandelt de straten der academiestad en ziet van de bekende vensters, waar zijn levens-

Eene aangezichtspijn-phantasie.

lustige kameraden hem vroeger toewenkten, slechts doodshoofden hem tegengrijsen.

Een bijzondere vermelding verdient nog de merkwaardige teekening „aangezichtspijn fantaisie” getiteld, afzonderlijk uitgegeven, die, hoewel zij uit een vroeger tijdvak dagteekent, reeds alle eigenaardigheden der Ver Huelliaansche Muze vertoont, voornamelijk in haar zucht naar het vreemde en fantastische,